

VOOR PAMPUS

DOOR: MARIE SAHAR

DOCENTEN: HENK-JAN IMHOFF & HANS VENHUIZEN

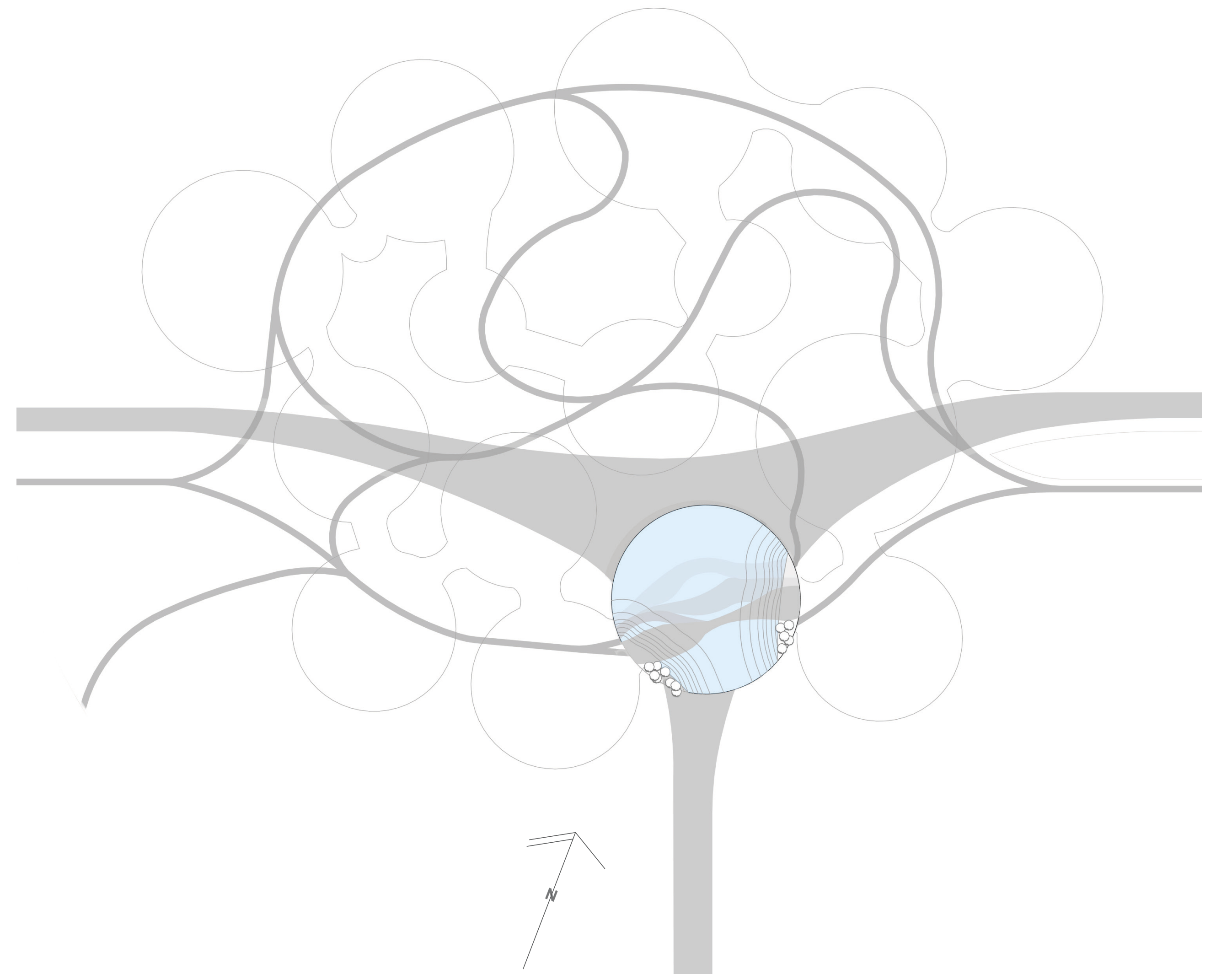
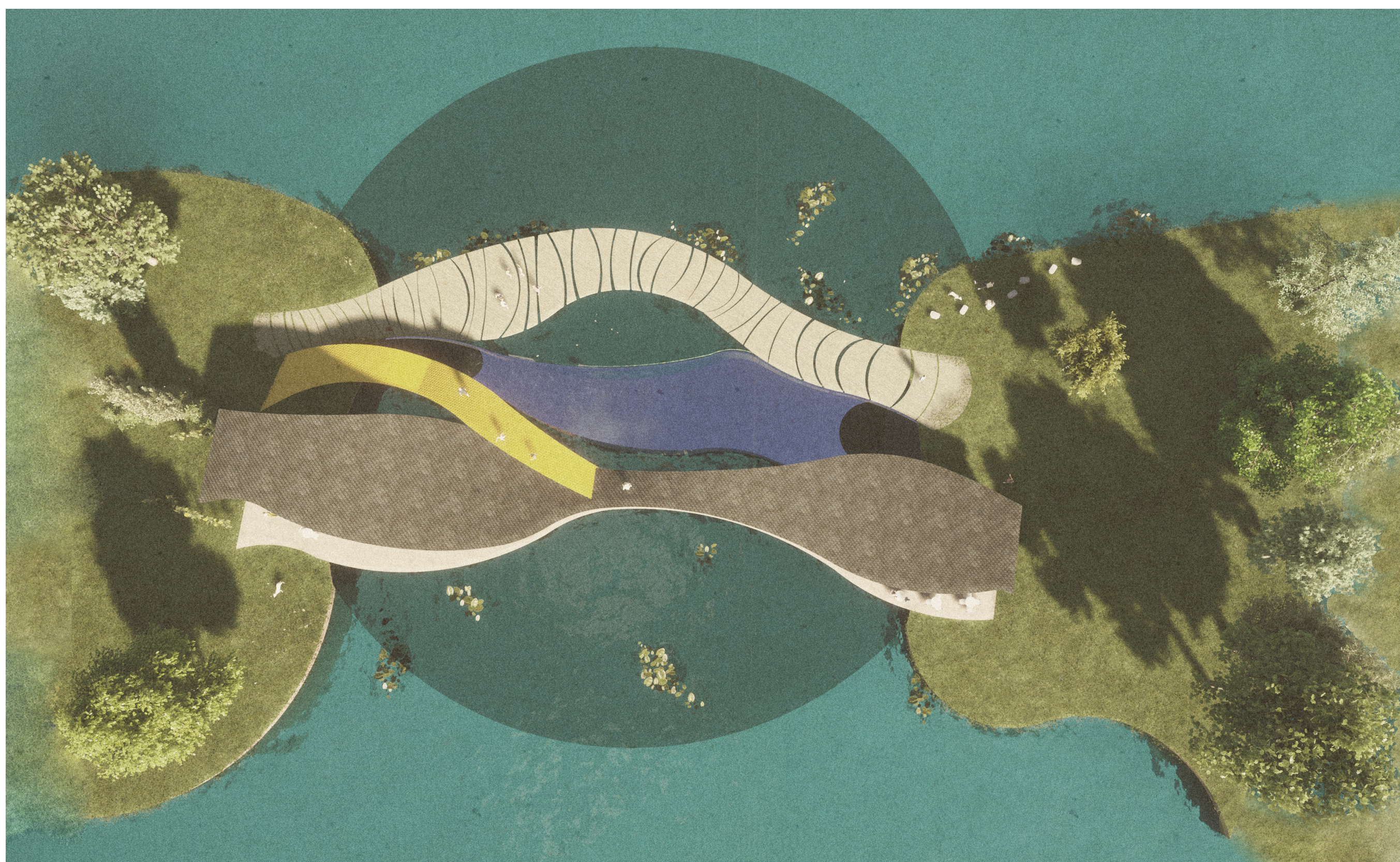

PRINCIPE: GEVOEL VAN OMARMING CREËREN KERNUNIT RADICAAL HERHALEN RICHTING VAN DE KIJKER LEIDEN INTEGRATIE: LANDSCAPPELIJKE EN CONSTRUCTIEVE ELEMENTEN VAN HET ONTWERP VLOEIEN ONBEGRENSD IN ELKAAR OVER EXTERIEUR IS AFHANKELIJK VAN INDELING INTERIEUR

	PRINCIPE: GEVOEL VAN OMARMING CREËREN	RICHTING VAN DE KIJKER LEIDEN	INTEGRATIE: LANDSCAPPELIJKE EN CONSTRUCTIEVE ELEMENTEN VAN HET ONTWERP VLOEIEN ONBEGRENSD IN ELKAAR OVER	EXTERIEUR IS AFHANKELIJK VAN INTERIEUR	UNDERLANDSCAPE: USE HIDDEN VOLUMES ABOVE GROUND. REFLECTING THEM ON ALL BUILDING LEVELS. VISUALLY AND FUNCTIONALLY	BASIC LANDSCAPE: WEATHER CONDITIONS PROVIDE CHALLENGES AND OPPORTUNITIES. COOPERATE WITH NATURE TO IMPROVE LIFE AND VALUE THE CLIMATE AS A RESOURCE	EXISTING LANDSCAPE: INTERVENTIONS SHOULD BE DECONSTRUCTABLE AND MOVABLE TWICE PER YEAR. WITHIN 48 HOURS	CLAIM THE LANDSCAPE: START FROM AN IDEAL CORE PRINCIPLE THAT YOU CAN APPLY AT DIFFERENT SCALES AND REPEAT ENDLESSLY
VERKAVELING								
SCHETS EEN VERKAVELINGSPLAN VOOR HET PIONIERSDORP OP DE GEKOZEN PLEK								
EIGEN IDEALE KAVEL								
SCHETS EEN KAVELINVULING AAN DE HAND VAN DE REGELS								
BOUW VOLUME								
ONTWERP JE BOUWVOLUME IN KLEUR, MATERIAAL EN VORM								
ROL IN GEMEENSCHAP								
ONTWERP DE ENTREE TOT JOUW PUBLIEKE FUNCTIE								
FEATURE								
ONTWERP DE PERSOONLIJKE FEATURE VAN JE WONING/GEBOUW								

GEKOZEN PRINCIPES

GEVOEL	WAARNEMEN	INTEGRATIE	HERRIJZEN						
EEN RIJME CREËREN WAAR JE JE OMARM VOELT	EEN OPVALLEND OBJECT OM DE RICHTING VAN DE KIJKER TE GRIJPEN	EEN BELEVINGSMOMENT WAAR HET LANDSCHAP EN CONSTRUCTIE IN ELKAAR OVERVLOEIEN	HET VOORMALIGE LANDSCHAP, BESTAANDE UIT WATER LATEN WEDERKOMEN						
DE TUNNEL ONDER WATER	DE GELE BRUG	HET VLONDERPAD	HET GEBOUW + VOLLEDIGE KAVELINRICHTING						

Als deelnemer van de studio 'Voor Pampus' maakte ik deel uit van een groep pioniers die een eerste vestiging in Almere-Pampus hebben ontworpen. We hebben gezamenlijk een basis gelegd voor een nieuwe dorpskern. Omdat de pioniersvestiging streeft naar zo veel mogelijk autonomie, zullen veel van de noodzakelijke voorzieningen door ons als pioniers

zelf moeten worden gerealiseerd. Iedere deelnemer heeft daarvoor een klein gebouw voor een relevante publieke functie voor de pioniersvestiging ontworpen. Dit gebouw heb ik, als verantwoordelijke voor de functie WATERFARMER, zo ontworpen dat ik er ook zelf kan gaan wonen.

WATERBASIS

BELEVINGSMOMENTEN

TUNNEL

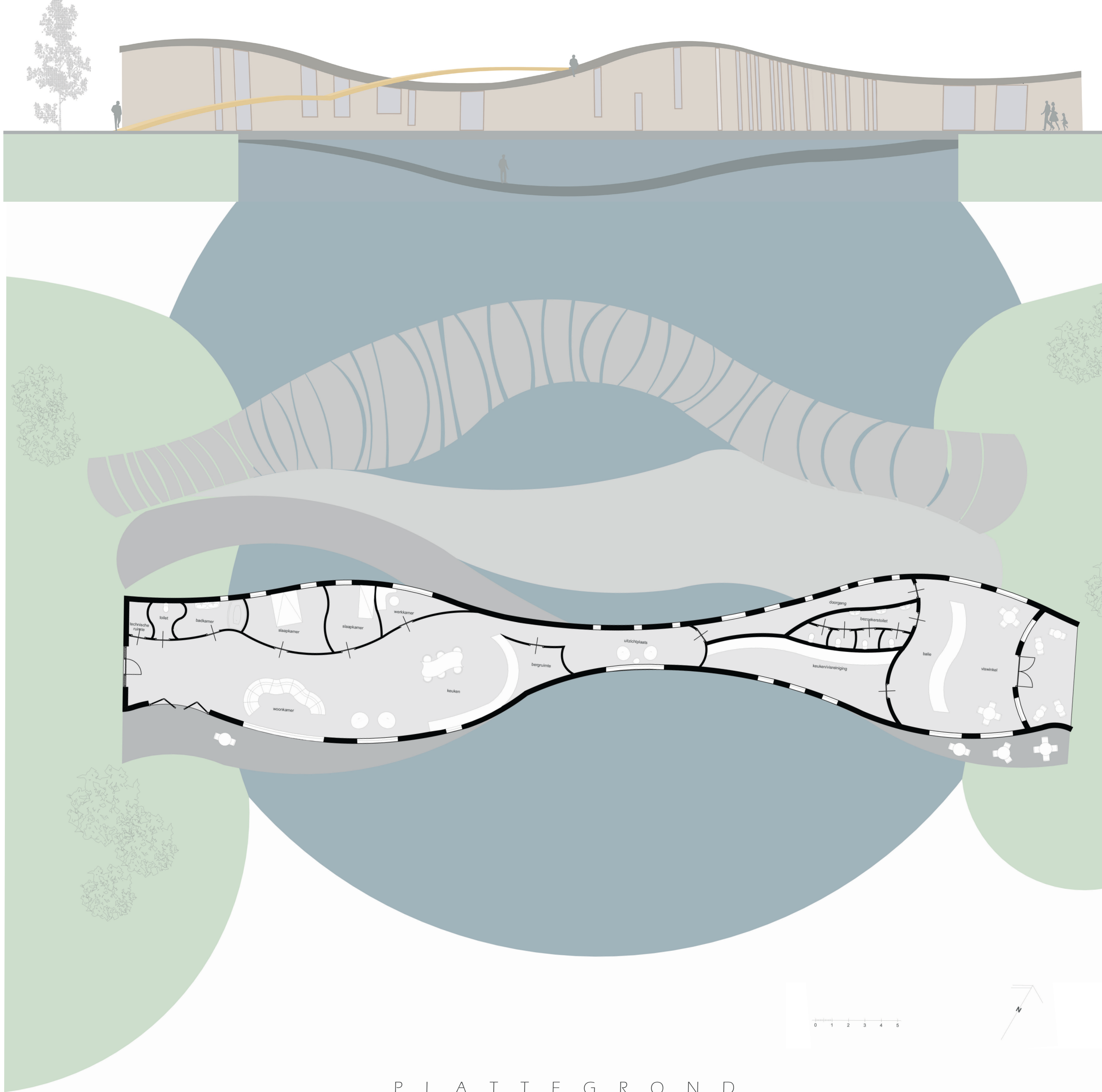
UITZICHTPUNT

DOORGANG

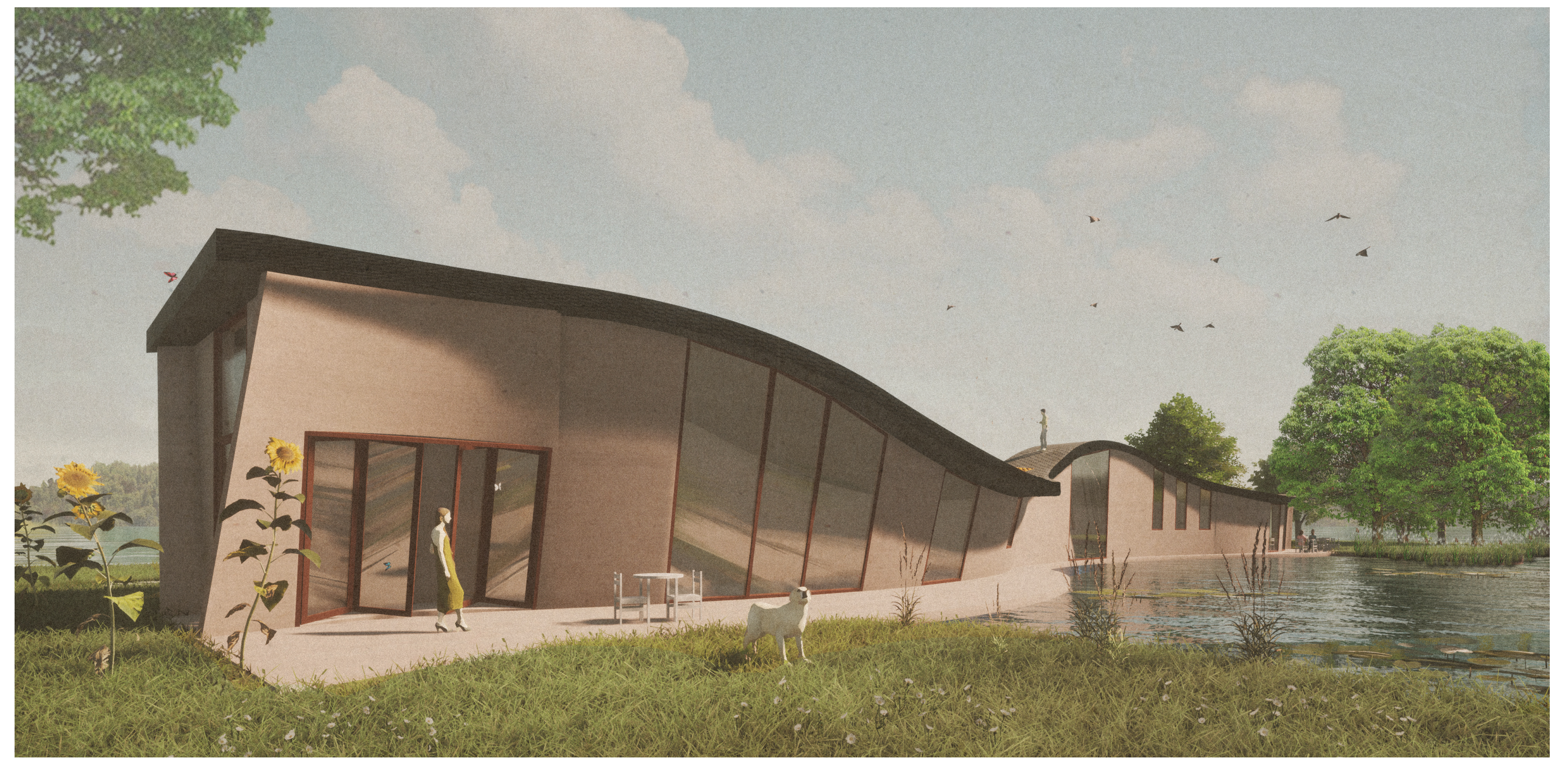
DAKBELEVING

VISUITKIJK

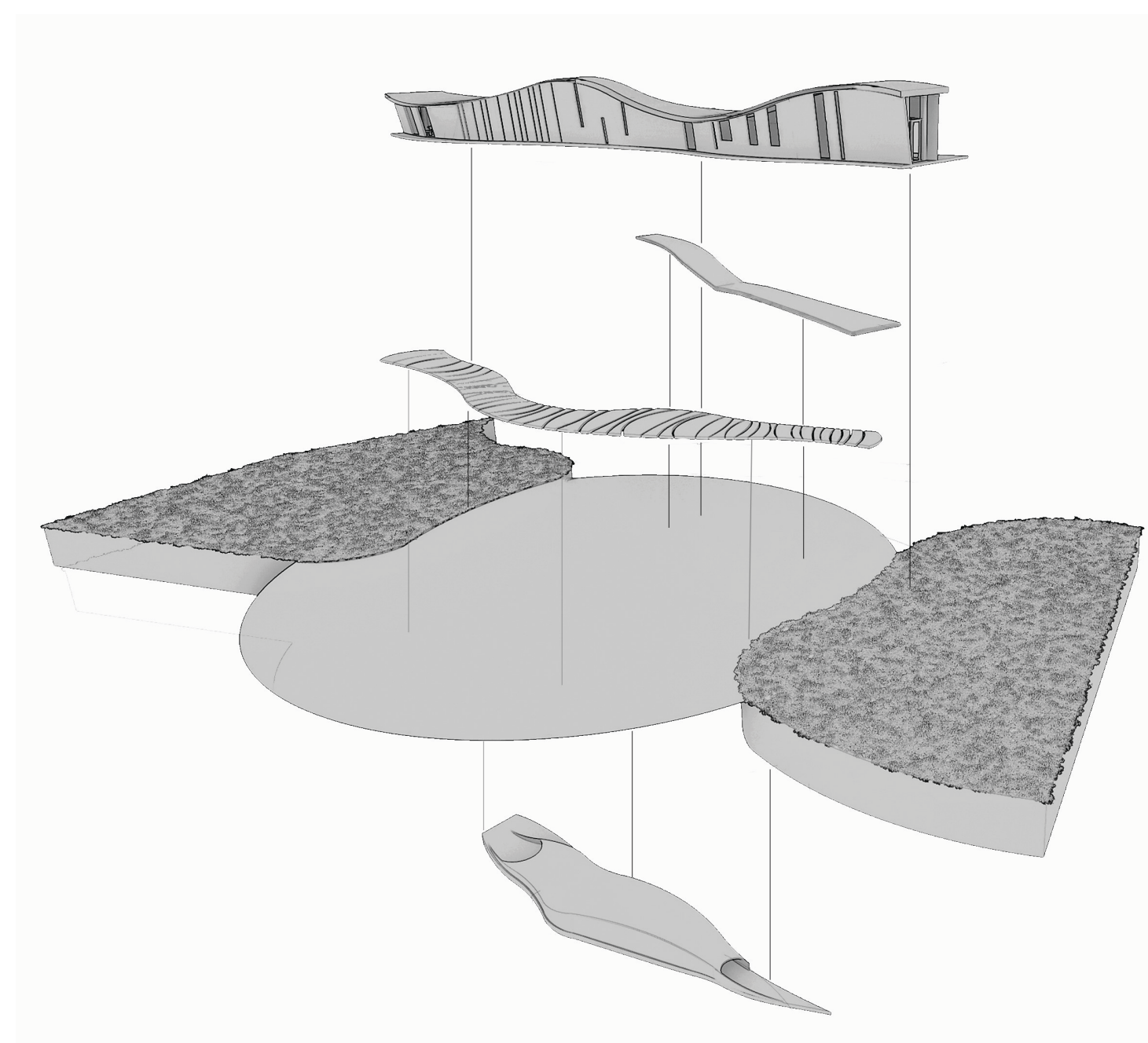
DOORSNEDE

PLATTEGROND

RECHTER GEVELAANZICHT

EXPLODED VIEW

VISWINKEL + WONING

GELE BRUG

VLONDERPAD

GRONDNIVEAU

ONDERWATERTUNNEL

TUSSEN GELAAT EN REFLECTIE

Water; transparant, vloeiend, ongecompliceerd, leven en rust. Geen kleur, geen geur, geen smaak; neutraal. De zuivere en natuurlijke vloeistof. Een meer, midden in het bos, het geluid van vogels en krekels, een licht golvende beweging in het water met de schittering van de zon. Een moment van vreugde, van genot en het besef van elk natuurlijk element om je heen. Op deze plek is er geen geluidsoverlast van het verkeer in de stad, geen toeters en geen getik van een voetgangersstoplicht. Hier, op het moment van de zonsondergang. De zonsondergang, het moment van de dag dat je weet dat je werkdag erop zit en dat je eventjes kunt ontspannen voordat de zon de volgende dag weer opkomt. De zonsondergang, de kleuren in de lucht die elke minuut veranderen, de kleuren die in het oosten anders zijn dan in het westen. De kleuren die je voor een klein moment laten beseffen dat wat je ook doet, de zon toch elke dag weer opkomt en aan het einde weer onder gaat. Elke dag weer.

Terug naar een meer, in Almere-Pampus. Een plek vlakbij huis, waar je zo lang kunt blijven als je verlangt. Een plek om alle zorgen even te vergeten en te genieten van de omgeving, van de natuur. Op deze plek kun je je mentale gezondheid stimuleren. Ondanks dat dit meer een publiek toegankelijk plek is, is mijn uitgangspunt voor deze plek rust en harmonie. Pampus heeft een lange tijd uit enkel water bestaan, de ideale plek voor fish-farming zou je zeggen. Toch zijn er nu land, wegen en windmolens te vinden. Ik wil de ware bron waar Pampus uit bestond weer terugbrengen. Een gebied waar mens en natuur op het water met elkaar samenwerken. Het paviljoen staat in harmonie met zijn omgeving. De vloeiende vorm zorgt voor een samensmelting van de constructie en de natuurlijke omgeving. Zaha Hadid, de van oorsprong Iraakse architect, staat bekend om haar gebouwen met organische vormen. "There are 360 degrees, why stick to one?", is een van haar quotes die mij heeft geïnspireerd. Zij refereert hiermee naar de plek waar zij is opgegroeid. De plek waar de

mens één is met het landschap, bestaande uit zand, water en gebouwen. Haar geboortegrond heeft haar in die zin geïnspireerd om in alle 360 graden te ontwerpen en zij heeft mij geprikkeld om het voort te zetten. Met mijn ontwerp voor Pampus beoog ik dat mensen kunnen rondlopen in het gebouw en in de natuur, waarbij ze geen scheiding voelen tussen deze elementen. Een tussenruimte, waar je op de grens van binnen en buiten loopt en niet door hebt waar het ene element begint en het andere eindigt. Ik wil dat de mensen die hier zijn, alleen nog maar bezig zijn met wat er om hun heen gebeurt en al het andere even vergeten. In mijn ontwerp ervaar je een moment van puur genot, rust en vreugde. Het gebouw dient naast recreatieve, ook voor educatieve doeleinden. Bij de educatieve doeleinden kan gedacht worden aan een wandelroute met films, spellen en proeven om te leren over het element water. Er kan ook geleerd worden over fish-farming en hoe dit op verschillende manieren gedaan wordt. Daarnaast kan er in het recreatieve deel in het meer gevist worden door de bewoners van Pampus.

Door enkel de bewoners te laten vissen in het meer, wordt er voorkomen dat er een grote visserij ontstaat. De circulaire economie van het meer blijft hiermee intact. De bewoners kunnen er ook voor kiezen om de gevangen vis bij het meer achter te laten, in de viswinkel. Het voordeel hiervan is dat de bewoners die juist niet willen vissen, maar wel vis willen, dit bij de winkel kunnen verkrijgen. Dit is de manier om in de Pampus-gemeenschap te zorgen voor een belangrijke, onuitputtelijke voedselbron. Ik wil hiermee voorkomen dat het product eerst naar de andere kant van de wereld is heen- en-terug gereisd om verpakt te worden. De vis blijft vers, blijft lokaal geproduceerd en geconsumeerd en wordt niet in plastic verpakt, maar juist in een gerecycled stuk papier. Ik beoog dat Pampus een voorbeeld zal zijn voor nieuwe plaatsen die ontstaan, waar niet alleen van de natuur wordt genomen, maar ook wordt teruggegeven.